

IMIGRAREA ȘI IMPACTUL SĂU PE PIAȚA DE MUNCĂ ALBANEZĂ

Irma SHYLE, MA

Universitatea politehnică din Tirana

Dr. Elenica PJERO

Universitatea ‘Ismail Qemali’

IMMIGRATION AND ITS IMPACT IN ALBANIAN LABOR MARKET

Irma SHYLE, MA

Polytechnic University of Tirana

Ph.D Elenica PJERO

University ‘Ismail Qemali’

Rezumat

Creșterea populației a început deja să scadă în majoritatea țărilor. Astfel, într-o zonă mai vastă a Europei, declinul populației se pare că va avea loc cu câțiva ani mai devreme. Regiunile cu tendințe demografice de scădere a populației sunt afectate de dezvoltările sociale și economice. Fluxurile migrației, mai ales, se referă la diferențele regionale în condițiile pieței muncii, la oamenii care se mută din zonele cu puține locuri de muncă în altele cu mai multe oportunități de angajare și, pe termen mai lung, astfel de diferențe pot afecta rata natalității și a morții. Regiunile în scădere din UE sunt astfel caracterizate de niveluri joase de venit, șomaj mare și o proporție mare a forței de muncă angajate în agricultură și industrie. În plus, acestea tind să aibă un număr relativ mic de tineri, reflectând migrația în alte zone, ca și rata scăzută de fertilitate și o densitate mică a populației, reflectând natura rurală a multora dintre ei.

Scopul acestui document este de a prezenta consecințele importante pe care aceste tendințe le vor avea în privința realității albaneze. Vom analiza acest lucru pentru bunăstarea socială și pentru sistemele de impozitare.

Vom prezenta aici și politicile de descurajare a imigrației ilegale angajate în facilitarea intrării, instalarea pe piața muncii, regulamentul legal și integrarea socială a emigranților albanezi în țările care îi primesc. În final, vom promova impactul întoarcerii voluntare a emigranților asupra dezvoltării țării.

Cuvinte cheie: creșterea populației, piața muncii, șomaj, dezvoltare.

Demografie și migrație

Oamenii se mută din diverse motive. Aceste diferențe afectează întregul proces de

Abstract

Population growth has already begun to fall in most of the countries. In the wider European area, therefore, population decline is likely to occur several years earlier. Regions with declining population demographic trends are affected by social and economic developments. Migration flows, in particular, are related to regional differences in labor market conditions, people moving from areas of low job growth to ones with more employment opportunities, and, over the longer-term, such differences can also affect birth and death rates. Declining regions in the EU are, therefore, characterized by low income levels, high unemployment and a large proportion of the work force employed in agriculture and industry. In addition, they tend to have a relatively small number of young people, reflecting their migration to other areas as well as low fertility rates, and a low density of population, reflecting the rural nature of many of them.

The aim of this paper is to present the important consequences these trends will have regarding Albanian reality. We will see this for social welfare and taxation systems.

We are also going to present here the policies to discourage illegal immigration, engaged in facilitating the entry, installment into the labor market, legal regulation, and social integration of Albanian emigrants in receiving countries. Finally, we will promote the impact of voluntary return of emigrants in the country development.

Key words: growth of population, labor market, unemployment, immigration, development.

Demography and migration

People move for different reasons. These differences affect the overall

migrație. Condițiile în care un nomad intră într-o populație primitoare pot avea implicații vaste pentru toate părțile implicate. Expresia *experiență de migrare* se referă la faptul că diferitele cauze de migrare vor produce rezultate observabile dintr-o perspectivă sociologică. În majoritatea cazurilor, refugiații au nevoie de servicii speciale de la populația care îi primește, ca de exemplu adăpost, hrană și ajutor legal de urgență. Trauma psihologică de a-și părăsi țara și de a-și lăsa în urmă membrii familiei pot complica adaptarea refugiaților la noul lor mediu. Considerând că un nomad poate fi sclav, refugiat sau doar o persoană care caută un loc de muncă, sau poate avea alt motiv pentru a se muta, nicio teorie nu poate oferi o explicație cuprinzătoare pentru procesul de migrare. Deși o teorie cuprinzătoare este de neatins, rămâne o sarcină crucială pentru demografi să explice de ce oamenii migrează. Teoriile migrării sunt importante pentru că ele ne pot ajuta să înțelegem mișcările populației din cadrul contextelor sale politice și economice vaste.

Ne așteptăm ca actuala criză financiară globală să ducă la o scădere a economiei globale (și poate la o recesiune mai adâncă). Profunzimea și întinderea crizei este dificil de prezis iar impactul crizei poate varia în funcție de țară, regiunea geografică și sectorul de angajare. În timpul scăderilor economice, muncitorii migratori sunt totuși primii care își pierd slujba și în timp ce unii dintre ei pot alege să se întoarcă acasă, politicile care trimit muncitorii migratori înapoi acasă nu reprezintă o soluție și pot avea consecințe dezastruoase pentru dezvoltare, dată fiind gama de bani expediați – ne așteptăm să atingă 283 miliarde de dolari în țările aflate în proces de dezvoltare în 2008 – și niveluri deja mari de șomaj în țările în curs de dezvoltare. Apelurile de reducere a migrației în țările de destinație tind să se bazeze pe falsa percepție conform căreia „cei care migrează iau locurile de muncă” sau „concurează pentru beneficiile de bunăstare” când de fapt

migration process. The conditions under which a migrant enters a receiver population can have broad implications for all parties involved. The expression *migration experience* refers to the fact that different causes for migration will produce different outcomes observable from a sociological perspective. In most cases, refugees need special services from the receiver population such as emergency shelter, food, and legal aid. The psychological trauma of fleeing their homeland and leaving family members behind can also complicate refugees' adjustment to their new environment. Considering that a migrant can be a slave, refugee, or job-seeker, or have some other reason for moving, no single theory can provide a comprehensive explanation for the migration process. Although a comprehensive theory is unattainable, it remains a crucial task of demographers to explain why people migrate. Theories of migration are important because they can help us understand population movements within their wider political and economic contexts.

The current global financial crisis is expected to lead to a downturn in the global economy (and perhaps a deeper recession). The depth and extent of the crisis is difficult to predict and the impact of the crisis is likely to vary according to country, geographic region and employment sector. During economic downturns, however, migrant workers are often the first to lose their jobs and while some may well choose to return home, policies aimed at sending migrant workers home are not the solution and could have potentially disastrous consequences for development, given the scale of remittances – expected to reach USD 283 billion to developing countries in 2008 – and the already high levels of unemployment in developing countries. Calls to reduce migration in destination countries tend to be based on the false perception that “migrants take jobs” or “compete for welfare benefits”, when in fact

majoritatea celor care migrează creează activitate economică și locuri de muncă¹.

Migrația poate fi și o forță pozitivă în alinarea aspectelor diverse ale crizei financiare și poate aduce o importantă contribuție la depășirea scăderii economice. Încercarea de a combate criza financiară prin simpla reducere a imigrației poate înrăutăți situația. Cu toate acestea, țările de origine probabil că vor experimenta câteva afluxuri de nomazi care se întorc, care pot avea efecte asupra instabilității economice și sociale din țările mai sărace. Fluxurile și creșterile reduse ale migrației muncii în migrația ilegală și traficul de ființe umane sunt, de asemenea, posibile rezultate. Astfel, politicile de management ale migrației flexibile, coerente și cuprinzătoare sunt necesare pentru maximizarea beneficiilor migrației, pentru protejarea nomazilor și luarea în considerare a nevoilor lor în măsuri conforme crizei.

Ernest Ravenstein este privit în general ca primul teoretician al migrației². El a ajuns la concluzia că migrația a fost guvernată de un proces de „împingere-tragere”; asta înseamnă, pe de o parte, condiții nefavorabile (legi opresive, impozitare mare, etc.) care „împing” oamenii afară și condiții favorabile în locații externe care îi „trag” înăuntru. Legile lui Ravenstein au afirmat că cauza primară a migrației este reprezentată de oportunitățile economice externe; volumul migrației scade pe măsură ce distanța crește; migrația are loc în etape, în loc să aibă o singură mișcare lungă; mișcările populației sunt bilaterale; iar diferențialele migrației (de exemplu, sex, clasă socială, vârstă) influențează mobilitatea unei persoane. Mulți teoreticieni au urmat pașii lui Ravenstein iar teoriile dominante din învățătura contemporană sunt mai mult sau mai puțin variații ale concluziei sale. Everett Lee (1966) a reformulat teoria lui Ravenstein pentru a pune accentul pe factorii interni (sau de împingere. Lee a subliniat și impactul pe care *obstacolele care intervin* îl au asupra procesului de migrare. El a argumentat că variabilele ca distanța, barierele fizice și

the majority of migrants create economic activity and jobs⁹.

Migration may also be a positive force in alleviating various aspects of the financial crisis and potentially make an important contribution towards overcoming the economic downturn. Trying to combat the financial crisis by simply cutting immigration may make the situation worse. Nevertheless, countries of origin are likely to experience some influxes of returning migrants, which may result in economic and social instability in poorer countries. Reduced labour migration flows and increases in irregular migration and trafficking in human beings are also possible outcomes. Therefore, flexible, coherent and comprehensive migration management policies are needed to maximize the benefits of migration, protect migrants and take their needs into account in measures addressing the crisis.

Ernest Ravenstein is widely regarded as the earliest migration theorist¹⁰. He concluded that migration was governed by a "push-pull" process; that is, unfavorable conditions in one place (oppressive laws, heavy taxation, etc.) "push" people out, and favorable conditions in an external location "pull" them out. Ravenstein's laws stated that the primary cause for migration was better external economic opportunities; the volume of migration decreases as distance increases; migration occurs in stages instead of one long move; population movements are bilateral; and migration differentials (e.g., gender, social class, age) influence a person's mobility. Many theorists have followed in Ravenstein's footsteps, and the dominant theories in contemporary scholarship are more or less variations of his conclusions. Everett Lee (1966) reformulated Ravenstein's theory to give more emphasis to internal (or push) factors. Lee also outlined the impact that *intervening obstacles* have on the migration process. He argued that variables such as distance, physical and political barriers, and having

politice și subordonații pot împiedica sau chiar preveni migrația. Lee a subliniat că procesul de migrare este selectiv din cauză că diferențialele ca vârsta, sexul și clasa socială afectează modul în care oamenii răspund la factorii de tipul împingere-tragere iar aceste condiții își modelează abilitatea de a învinge obstacolele care apar. Mai departe, factorii personali ca educația unei persoane, cunoașterea unei potențiale populații primitoare, legăturile de familie pot facilita sau întârzia migrația.

S-au dezvoltat mai multe teorii pentru tratarea formelor internaționale de migrație în proprii lor termeni, dar acestea sunt tot variante ale teoriei de împingere-tragere. În primul rând, *teoria economică neoclasică*³ sugerează că migrația internațională se referă la furnizarea globală și cererea de muncă. Națiunile cu furnizare mică de forta muncă și cerere mare vor avea plăți mari care vor trage imigranții în țări cu surplus de muncă. În al doilea rând, *teoria pieței de muncă segmentate*⁴ susține că economiile Lumii întâi sunt structurate în așa fel încât să ceară un anumit nivel de imigrare. Această teorie sugerează că economiile dezvoltate sunt dualiste: ele au o piață primară de securitate, muncă remunerată și o piață secundară de muncă cu salarii mici. Teoria pieței muncii segmentate susține că imigranții sunt recrutați pentru aceste locuri de muncă de care are nevoie economia globală pentru a funcționa dar sunt evitate de populația nativă din cauza condițiilor sărace de muncă asociate cu piața de muncă secundară. În al treilea rând, *teoria sistemelor mondiale*⁵ susține că migrația internațională este un produs secundar al capitalismului global. Formele contemporane ale migrației internaționale tind să fie de la periferie (națiuni sărace) până la nucleu (națiuni bogate) pentru că factorii asociați cu dezvoltarea industrială în Lumea întâi au generat probleme economice structurale și factori de împingere, în Lumea a treia. **Migrația nu se face la întâmplare.** E probabil ca tinerii să se mute peste granițe pentru că ei au investit cel mai puțin în

dependents can impede or even prevent migration. Lee pointed out that the migration process is selective because differentials such as age, gender, and social class affect how persons respond to push-pull factors, and these conditions also shape their ability to overcome intervening obstacles. Furthermore, personal factors such as a person's education, knowledge of a potential receiver population, family ties, and the like can facilitate or retard migration.

Several theories have been developed to treat international patterns of migration on their own terms, but these too are variants of push-pull theory. First, *neoclassical economic theory*¹¹ suggests that international migration is related to the global supply and demand for labor. Nations with scarce labor supply and high demand will have high wages that pull immigrants in from nations with a surplus of labor. Second, *segmented labor-market theory*¹² argues that First World economies are structured so as to *require* a certain level of immigration. This theory suggests that developed economies are dualistic: they have a primary market of secure, well-remunerated work and a secondary market of low-wage work. Segmented labor-market theory argues that immigrants are recruited to fill these jobs that are necessary for the overall economy to function but are avoided by the native-born population because of the poor working conditions associated with the secondary labor market. Third, *world-systems theory*¹³ argues that international migration is a by-product of global capitalism. Contemporary patterns of international migration tend to be from the periphery (poor nations) to the core (rich nations) because factors associated with industrial development in the First World generated structural economic problems, and thus push factors, in the Third World. Migration is not random. Young people are most likely to move over borders because they have the least invested in jobs and careers at home and the most time to

locurile de muncă și în carierele de acasă și cel mai mult timp în compensarea „investiției lor în migrația” în străinătate. Cine migrează depinde mult de capitalul uman individual și de legăturile rețelei, dar condițiile cererii în zonele de primire sunt factorul dominant care modelează fluxurile de muncă. Cei care se mută din țări aflate în proces de dezvoltare în țări dezvoltate sunt diferiți de muncitorii pe care îi lasă în urmă, dar și de muncitorii din țările în care ei se mută. În jur de 40% din muncitorii lumii sunt angajați în agricultură, 20% în industrie și construcții și 40% în servicii; nomazii din țările aflate în proces de dezvoltare sunt atrași de societățile care au o distribuție de 40–20–40⁶. Țările industriale în care aceștia se mută au aproximativ 3% din muncitorii lor angajați în agricultură, 25% în industrie și 72% în servicii. Populația UE se îndreaptă spre declin. La începutul anului 2000, populația UE a rămas la 376 milioane, mult mai mică decât cea a Chinei (1,2 miliarde) sau a Indiei (1 miliard), dar mult mai mare decât cea a SUA (272 milioane) sau a Japoniei (126 milioane). Însușindu-și tendințe în rata natalității și mortalității și în migrația continuă, populația UE este proiectată să crească foarte lent între 2000 și 2005 (cu numai 0,2% pe an) și apoi să nu mai crească aproape deloc *sub 0,1% pe an) de atunci și până în 2022, când ne așteptăm să înceapă declinul. Astfel, în 2010, se estimează că populația va atinge 385 milioane iar în 2025 va fi doar cu puțin mai mare (388 milioane). Din 2008, populația va scădea în mod natural dar aceasta va fi echilibrată în câțiva ani de migrația interioară netă. Totuși, tendințele populației variază semnificativ în diverse părți ale Uniunii. Regiunile cu tendințe demografice de scădere a populației sunt afectate de dezvoltări sociale și economice. Fluxurile migrației, mai ales, se referă la diferențele regionale din condițiile pieței de muncă, la oamenii care se mută din zonele cu creștere mică a locurilor de muncă în zone cu mai multe oportunități de angajare și, pe termen lung, astfel de diferențe pot afecta rata natalității și a mortalității.

recoup their “investment in migration” abroad. Who migrates depends significantly on an individual’s human capital and network connections, but demand conditions in receiving areas are the dominant factor shaping labor flows. Migrants moving from developing to developed countries are different from the workers they left behind as well as the workers in the countries to which they move. About 40 percent of the world’s workers are employed in agriculture, 20 percent in industry and construction, and 40 percent in services; the world’s developing country migrants are drawn from societies that have this 40–20–40 distribution¹⁴. The industrial countries to which migrants move have about 3 percent of their workers employed in agriculture, 25 percent in industry, and 72 percent in services. Population in the EU is set to decline. At the beginning of 2000, the population in the EU stood at 376 million, substantially less than in China (1.2 billion) or India (1 billion), but significantly more than in the US (272 million) or Japan (126 million). Assuming trends in birth and death rates and in migration continue, EU population is projected to grow very slowly between 2000 and 2005 (by only 0.2% a year) and then hardly at all (by under 0.1% a year) from then until 2022, when it is expected to start declining. In 2010, therefore, population is forecast to reach 385 million and in 2025 to be only slightly higher (388 million). From 2008, population is set show a natural decline but this will be offset for a few years by net inward migration. Trends in population, however, vary markedly between different parts of the Union. Regions with declining population demographic trends are affected by social and economic developments. Migration flows, in particular, are related to regional differences in labour market conditions, people moving from areas of low job growth to ones with more employment opportunities, and, over the longer-term, such differences can also affect birth and

Astfel, regiunile în scădere din UE sunt caracterizate de niveluri scăzute de venit, șomaj mare și o proporție mare de forță de muncă angajată în agricultură și industrie. În plus, ele tind să aibă un număr relativ mic de tineri, reflectând migrația lor în alte zone, ca și o rată mică a fertilității și o densitate mică a populației, reflectând natura rurală a multora dintre ele. Populația UE îmbătrânește rapid. Cu rate mici de natalitate, proporția tinerilor sub 15 ani a scăzut de-a lungul a mulți ani și va continua să facă asta pe viitor, scăzând de la 17% în 1998 la 14,5% în 2025. Prin contrast, proporția celor peste 65 ani crește semnificativ și se estimează că va crește chiar mai repede după 2010 pe măsură ce generația tânără începe să atingă această vârstă. Mai mult decât atât, numărul relativ de oameni peste 80 ani crește rapid. Aceste tendințe vor avea consecințe importante pentru bunăstarea socială și sisteme de impozitare de-a lungul UE. În special, perspectiva este a unui număr crescând de oameni pensionați care vor avea nevoie să fie sprijiniți de cei angajați, ne așteptăm să fie 58. Se estimează că pensionarea generației tinere împreună cu numărul în scădere al tinerilor vor reduce populația adultă din UE începând din 2010, care se estimează că va scădea de la 251 milioane în momentul curent până la 243 milioane în 2025. În același timp, vârsta medie a celor cu vârste cuprinse între 15 și 64 ani va crește.

Același lucru este adevărat referitor la potențiala scădere a populației adulte. Se estimează că forța de muncă din UE va scădea și va îmbătrâni. Tendințele populației adulte descrise mai sus vor afecta inevitabil creșterea și structura vârstei forței de muncă din UE, deși aceasta va fi influențată la fel de mult de schimbările participării și de demografie. Acestea, la rândul lor, vor fi determinate de o serie de factori economici și sociali, mai ales de disponibilitatea locurilor de muncă, dar și de dezvoltarea educației, atitudinile sociale față de femeile care lucrează, disponibilitatea sprijinului pentru copii, vârsta pensionării, detaliile schemelor

death rates.

Declining regions in the EU are, therefore, characterised by low income levels, high unemployment and a large proportion of the work force employed in agriculture and industry. In addition, they tend to have a relatively small number of young people, reflecting their migration to other areas as well as low fertility rates, and a low density of population, reflecting the rural nature of many of them. Population in the EU is ageing rapidly. With low birth rates, the proportion of young people under 15 has declined for a number of years and is projected to continue to do so in the future, falling from 17% in 1998 to 14.5% in 2025. By contrast, the proportion of those aged 65 and over is rising significantly and is set to increase even faster after 2010 as the baby-boom generation begins to reach this age. Moreover, the relative number of people of 80 and older is rising faster still. These trends will have important consequences for social welfare and taxation systems across the EU. In particular, the prospect is for a growing number of people above retirement age who will need to be supported by those in employment., there are expected to be 58. The retirement of ‘baby-boomers’ together with the declining number of young people is set to reduce working-age population in the EU from around 2010 onwards, which is projected to fall from around 251 million now to some 243 million in 2025. At the same time, the average age of those of 15 to 64 will increase.

The same is true of the prospective decline in working-age population. The labour force in the EU is set to decline and to age. The trends in working-age population described above will inevitably affect the growth and age structure of the labour force in the EU, though this will be influenced as much by changes in participation as by demography. These, in turn, will be determined by a range of economic and social factors, most especially by the availability of jobs, but also by

de pensii, structura gospodăriilor și așa mai departe.

Din cauza tendințelor demografice și a posibilelor schimbări în participare, ne așteptăm ca numărul relativ de oameni peste 50 ani din forța de muncă să crească în toată UE de la o medie de aproximativ 20% din total până la 30% la începutul anilor 2020. După cum am remarcat mai sus, aceste tendințe pot avea consecințe economice influente, mai ales pentru durabilitatea protecției sociale și a sistemelor de sănătate care vor fi sub presiune crescândă din cauza creșterii numărului de bătrâni. Prin urmare, trebuie să ne concentrăm atenția pe posibilitatea de a crește participarea în rândul bătrânilor, ca și în rândul femeilor, prima sursă a forței de muncă din viitor. În același timp, o astfel de posibilitate aduce în discuție problema menținerii, actualizării și extinderii aptitudinilor oamenilor respectivi care este deja o preocupare, dată fiind îmbătrânirea forței de muncă. În multe țări, urmărirea politicilor de pensionare timpurie a permis până de curând ca această problemă să fie ignorată. Mai mult decât atât, percepția care se întoarce la antrenarea muncitorilor bătrâni este relativ scăzută, oricare ar fi realitatea, înseamnă că angajații șovăie adesea să-și asume investiția necesară. Această șovăială tinde să fie provocată de dificultățile percepute în procesul de antrenare și cele cu care se confruntă muncitorii bătrâni care își dezvoltă noi aptitudini. Totuși, aceste dificultăți pot fi reduse mult dacă antrenarea unor astfel de muncitori participă la procesul de învățare pe viață care la rândul său înseamnă că oamenii dobândesc aptitudini noi în toată viața lor de muncă și sunt obișnuiți să facă asta. Acest tip de dezvoltare, care cere o schimbare în atitudine, ca și în practicile de muncă, este esențial dacă potențialul muncitorilor bătrâni este efectiv abordat, ceea ce ar putea dovedi ca fiind vital pentru producătorii UE să rămână competitivi pe piețele de muncă.

Este la fel de important să ne asigurăm că femeile – sau bărbații, fără îndoială – care

education developments, social attitudes towards women working, the availability of child-care support, the age of retirement, the details of pension schemes, the structure of households and so on.

Because of demographic trends and possible changes in participation, the relative number of people of 50 and over in the labour force is expected to increase in all EU from an average of around 20% of the total now to 30% in the early 2020s. As noted above, these trends could have far-reaching economic consequences, especially for the sustainability of social protection and health care systems, which will be put under increasing pressure by the growth in the number of elderly people. Accordingly, attention needs to focus on the possibility of increasing participation among older people as well among women, the prime source of labour force growth in the future. At the same time, such a possibility brings into focus the problem of maintaining, updating and extending the skills of the people concerned, which is already a concern given the ageing of the work force. In many countries, the pursuit of early retirement policies up until recently have enabled this problem to be ignored. Moreover, the perception that returns to the training of older workers are relatively low, whatever the reality, means that employers are often reluctant to undertake the necessary investment. This reluctance tends to be compounded by the perceived difficulties of the training process and of older workers learning new skills. These difficulties, however, can be greatly reduced if the training of such workers becomes part of a process of lifelong learning, which in turn means that people acquire new skills throughout their working lives and are accustomed to doing so. This kind of development, which requires a change in attitudes as well as in working practices, is essential if the potential of older workers is to be effectively tapped, which could prove vital for EU producers to remain competitive

se întorc la muncă după o perioadă de absență din motive familiale au acces la pregătirea de care au nevoie pentru a-și actualiza aptitudinile și pentru a învăța noi metode de muncă, pentru a putea găsi slujbe potrivite și pentru a putea contribui în mod eficient la dezvoltarea economiei UE.

Viitorul declin al numărului de tineri ar putea avea un efect de diminuare a șomajului tinerilor, deși acesta depinde pe termen lung mai mult de aptitudinile lor și de rata de creștere a locurilor de muncă decât de numărul per se. Scăderea numărului de tineri care intră pe piața muncii a fost însoțită de o creștere a numărului celor care rămân mai mult timp în educație și în pregătirea vocațională. Într-o economie bazată pe cunoștințe, este esențial ca această tendință să continue. În același timp, creșterea recunoașterii importanței de antrenare la locul de muncă, dar și învățământul formal înseamnă că în multe țări participarea forței de muncă a tinerilor crește pe măsură ce ei combină angajarea plătită cu educația continuă. Orice măsuri s-ar lua pentru sporirea participării, limita până la care ea crește pentru femei și bătrâni, dar și pentru tineri, depinde până la urmă de rata sporirii locurilor de muncă care, la rândul său, probabil că depinde de ritmul dezvoltării economice. Aceasta va determina dacă șomajul scade și criza locurilor de muncă apare sau dacă, în ciuda numărului scăzând de adulți, șomajul va crește din nou în Uniune. Indicatorii demografici reflectă problema bunăstării sociale și a sistemelor de impozitare, și mai există și alți factori la fel de importanți care trebuie să fie luați în considerare, mai ales numărul de adulți care sunt în prezent angajați și plătesc taxe și contribuții sociale.

Una dintre consecințele globalizării a fost un schimb în cerere globală de muncă. În anii trecuți, multe economii bogate au suferit scăderea ratelor de fertilitate și schimburi în diverse tipuri de industrie, creând noi oportunități de muncă. În același timp, dezvoltarea și democratizarea în economiile

on world markets.

It is equally important to ensure that women - or indeed men - returning to work after a period of absence due to family reasons have access to the training they need to update their skills and learn new methods of working, so that they can both find suitable jobs and contribute effectively to the development of the EU economy.

The prospective decline in the number of young people might have the effect of diminishing youth unemployment, though this in the long-term depends more on their skills and the rate of job growth than on numbers per se. The decline in young people entering the labour market has been accompanied by an increase in the number remaining in education and initial vocational training longer. In a knowledge-based economy, it is essential that this trend continues. At the same time, the growing recognition of the importance of workplace training as well as formal tuition means that in a number of countries the labour force participation of young people is increasing as they combine paid employment with continued education. Whatever measures are taken to increase participation, the extent to which it increases for women and older workers as well as young people, ultimately depends on the rate of job growth, which in turn is likely to depend on the pace of economic development. This will determine whether unemployment declines and job shortages emerge or whether, despite the falling number of people of working age, unemployment in the Union increases again. The demographic indicators reflect the problems implied for social welfare and taxation systems, there are other equally important factors which need to be taken into account, particularly, the number of people of working age who are actually in employment and paying taxes and social contributions.

One of the consequences of globalisation has been a shift in the global demand for labour. In recent years, many richer

sărace au creat o forță de muncă mai abilă și mai doritoare să migreze pentru a profita de aceste oportunități. Rezultatul a fost o expansiune semnificativă a mobilității globale. Guvernele din economiile de origine și cele de destinație nascocesc politici, în mod independent, bilateral și multilateral, care răspund la acest schimb al cererii globale de muncă. Totuși, temerile referitoare la consecințele practice și politice ale stabilirii permanente a celor care migrează au condus la interesul reînnoit mai degrabă față de mobilitatea temporară, decât de cea permanentă.

Migrația competentă

În multe părți ale lumii, migrația competentă este sinonimă cu migrația legală, permanentă, din moment ce țările cele mai bogate concurează între ele pentru a împlini criza de muncă structurală într-o economie crescândă bazată pe cunoștințe. Totuși, grija creșterii a fost sporită de țările mai sărace cum că muncitorilor calificați „li se ia pâinea de la gură”, sau sunt „curățați” din regiunile aflate în proces de dezvoltare, având consecințe negative pentru dezvoltare. Această situație se dovedește a fi foarte acută în cazul sectorului sanitar, așa cum unele guverne din țări dezvoltate au răspuns cu programe de recrutare etică ce limitează sau chiar interzic recrutarea personalului sanitar din țări sărace. În timp ce eforturile de a promova recrutarea etică vor fi binevenite, aceasta pune un simplu accent pe ceea ce reprezintă o problemă extrem de complexă. În același timp, cel puțin o parte din aptitudinile pe care cetățenii țărilor aflate în proces de dezvoltare le posedă au fost dobândite în universități și instituții de pregătire din țări dezvoltate. În mod sporit, unele voci spun că în loc să ne gândim la un „exod de inteligență”, guvernele au nevoie să faciliteze „circulația creierului”. În acest context, cercetarea caută să ia o nouă înfățișare la mobilitatea calificată, să adune mai multe informații pentru o serie de țări sărace la un macro-nivel, de la sursele destinației unei țări, dar și să exploreze

economies have suffered declining rates of fertility and shifts in types of industry, creating new work opportunities. At the same time, development and democratisation in poorer economies have created a labour force more eager, and able, to migrate to take advantage of these opportunities. The result has been a significant expansion of global mobility. Governments in both origin and destination economies are devising policies, independently, bilaterally and multilaterally, that respond to this shifting global demand for labour. However, fears about the practical and political consequences of permanent settlement of migrants have led to renewed interest in temporary, rather than permanent mobility.

Skilled Migration

In much of the world, skilled migration is synonymous with legal, permanent migration, as the richest countries compete with each other to fill structural labour shortages in an increasingly knowledge-based economy. However, growing concern has been raised by poorer countries that skilled workers are being "poached" or "hoovered up" from developing regions, with negative consequences for development. This situation is seen to be at its most acute in the case of the health sector, such that some governments in developed countries, have responded with programmes of ethical recruitment that limit or even prohibit the recruitment of health personnel from poor countries. While efforts to promote ethical recruitment are to be welcomed, this puts a simple gloss on what is an extremely complex issue. At the same time, at least a part of the skills that citizens of developing countries possess have been acquired in universities and training institutions in developed countries. Increasingly, voices are raised that instead of thinking of 'brain drain', governments need to facilitate 'brain circulation'. In this context, research is seeking to take a new look at skilled

formele detaliate de mișcare din țările partenere. Problemele preocupării includ:

- Ce influențează mișcarea oamenilor calificați și cum s-a schimbat mobilitatea de-a lungul timpului în contextul schimburilor în cererea pentru aptitudini din țările de origine și din cele de destinație

- Impactul pe care îl poate avea pierderea personalului calificat asupra stocului de aptitudini în funcție de sector și profesie

- Impactul pe care emigrarea calificată îl are asupra furnizării și cererii de pregătiri domestice și de răspunsurile politicii asociate

- Impactul pe care emigrarea calificată îl are asupra calității personalului în categoriile de aptitudini selectate

Migrația forțată

Studiile existente referitoare la migrația forțată au fost preocupate convențional de înțelegerea impactelor sociale, culturale și economice ale acestui proces și a intervențiilor politice sau practice care ar putea diminua procesele de însoțire a sărăcirii. Cu toate acestea, astfel de abordări tind să-i privească pe cei care migrează forțat pur și simplu ca pe niște probleme, în loc să le acorde agenție refugiaților și izgoniților pentru că ei profită la maxim de condițiile nefavorabile și își mobilizează drepturile. Pe aceeași linie cu abordarea noastră a altor tipuri de migrație, obiectivul aici este să considerăm varietatea de moduri în care străinii care migrează forțat caută să-și diminueze costurile și vulnerabilitățile asociate cu deplasarea forțată, în timp ce încearcă și să-și sporească orice beneficii care ar putea fi asociate cu faptul că se află într-un loc nou. În particular, cercetarea noastră se concentrează pe felul în care cei care emigrează forțat privesc politicile dezvoltate pentru sau către ei și caută să-și mobilizeze drepturile actuale sau potențiale în contextul diverselor drepturi instituționale. Aceasta include munca refugiaților și a „izgoniților”, sau a acelor care sunt deplasați forțat de inițiativele de dezvoltare sau conservare ale statului. Analiza țintește să contribuie la

mobility, bringing together data for a range of poor countries at macro-level, from destination country sources, as well as exploring detailed patterns of movement in partner countries. Issues of concern include:

- What influences movement of skilled people, and how mobility has changed over time in the context of shifts in the demand for skills in origin and destination countries

- The impact that the loss of skilled personnel might have on the domestic stock of skills by sector and profession

- The impact that skilled emigration has on the supply and demand for domestic training and associated policy responses

- The impact that skilled emigration has on the quality of personnel in selected skill categories

Forced Migration

Existing studies on forced migration have conventionally been concerned with understanding the social, cultural and economic impacts of this process, and the policy or practical interventions that could minimise the accompanying processes of impoverishment. However, such approaches tend to view forced migrants simply as problems, rather than according agency to refugees and oustees as they make the best of their adverse conditions and mobilise around their rights. In line with our approach to other types of migration, the objective here is to consider instead consider the variety of ways in which forced migrants themselves seek to minimise the costs and vulnerabilities associated with forced displacement, whilst also maximising any benefits that might be associated with being in new places. In particular, our research is focused on the way in which forced migrants view policies developed for or towards them, and seek to mobilise actual or potential rights in the context of different institutional responses. This includes work on both refugees and

înțelegerea dinamicii migrației forțate, și mai ales la deplasarea viitoare care este adesea asociată cu o relocare inițială forțată. De asemenea, țintește să contribuie la o reevaluare a uneltelor și instituțiilor pentru un răspuns internațional la migrația forțată și mai ales la o evaluare a valorii evaluării abordările bazate pe drepturi.

Migrația de întoarcere

Întoarcerea ocupă un loc centrat în discuția politică privind migrația – fie în termenii întoarcerii sau ai refugiaților după sfârșitul conflictului, sau ai profesioniștilor calificați care ar putea să contribuie la dezvoltarea unei țări, fie în termenii celor care caută azil și au fost respinși și ai celor care migrează ilegal. Întoarcerea refugiaților și a celor care migrează este ceva ce poate să-și țină o mare promisiune față de țările aflate în proces de dezvoltare, mai ales când s-a terminat participare doritoare a celor care migrează sau a refugiaților înșiși. Totuși, multe obiecte politice diferite conduc diferite planuri politice spre întoarcere, analizând atât procesul de întoarcere, cât și generația simplilor concluzii politicii într-un fel iluzorii. Majoritatea celor care fac politică sunt de acord cu faptul că nevoia migrației de întoarcere trebuie să fie durabilă – nu are sens facilitarea întoarcerii unui refugiat sau unui om care a migrat dacă este probabil ca ei fie forțați să plece din nou imediat ce ajung acasă. Totuși, înțelegând că o întoarcere „durabilă” rămâne contestată – fără îndoială că „durabilitatea” va fi conceptual diferită pentru indivizi, pe de o parte și pentru societățile gazdă, pe de altă parte.

Albania / Balcanii

Începând cu anul 1990, Albania a fost martora uneia dintre marile emigrări din ultimele timpuri; zece ani mai târziu, cel puțin 600 000 albanezi, o cincime a populației, trăiau în străinătate, mai ales în Grecia și Italia. O redistribuire internă la fel de semnificativă, dar mai puțin documentată a populației a avut loc în același cadru temporal. Impactele socio-economice⁷ ale acesteia includ: pentru migrația internă,

‘oustees’, or those forcibly displaced by the development or conservation initiatives of the state. Analysis aims to contribute to understanding the dynamics of forced migration, and especially onward displacement that is often associated with initial forced relocation. It also aims to contribute to a re-evaluation of the tools and institutions for an international response to forced migration, and in particular an evaluation of the value of rights-based approaches.

Return Migration

Return occupies a central place in much policy discussion on migration – whether in terms of the return of refugees after the end of conflict, or skilled professionals who might contribute to a country’s development, or in terms of the return of rejected asylum-seekers and irregular migrants. Return of refugees and migrants is something that can hold great promise for developing countries, especially when it is done with the willing participation of the migrants or refugees themselves. Yet a number of different policy objectives drive different policy agendas on return, making both analysis of the process of return, and the generation of simple policy conclusions somewhat elusive. Something that most policy-makers can agree on is the need for return migration to be sustainable – it makes little point facilitating the return of a refugee or migrant if they are likely to be forced to flee again as soon as they get home. Yet understanding of what constitutes a ‘sustainable’ return remains contested – indeed ‘sustainability’ is likely to be conceptually different for individuals on the one hand, and for host societies on the other.

Albania / the Balkans

Starting in 1990, Albania has witnessed one of the great emigrations of recent times; ten years later at least 600,000 Albanians, one in five of the population, were living abroad, mainly in Greece and Italy. An equally significant, but less well-documented internal redistribution of the

creșterea hiper-rapidă a principalei axe urbane Tirana-Durrës, cuplată cu depopularea rurală, mai ales în regiunile de munte din nordul și din sudul țării. Pentru migrația externă, depopularea este din nou o problemă importantă; dar la fel de vitale sunt și efectele trimiterilor în țara natală, într-o varietate de niveluri, împreună cu perspectivele migrației de întoarcere și impulsul de dezvoltare pe care l-ar putea aduce. De la al doilea război mondial, restul regiunii balcanice a fost martora celui mai mare set de mișcări ale populației în Europa, incluzând migrația muncii înspre Europa de nord în anii '60 și '70 și deplasările ca rezultat al conflictelor din Croația, Bosnia și Herțegovina și Kosovo din anii '90.

Legăturile dintre migrații

Atât migrația internă, cât și cea internațională au consecințe semnificative asupra sărăciei și a dezvoltării, și totuși cele două domenii de cercetare sunt rar legate între ele, parțial din cauză că sunt studiate de savanți din medii diferite care au preocupări diferite. Acolo unde cele două sunt legate, se presupune adesea că mișcările interne reprezintă pur și simplu un precursor al mișcărilor internaționale. Totuși, este din ce în ce mai clar că legăturile dintre migrația internă și cea internațională sunt mult mai complexe de atât, cu fluxurile internaționale care stimulează și ele mișcările interne în timp ce ambele au aceleași caracteristici importante din punct de vedere al originii, sunt implicate aceleași procese și aceleași impacte ale sărăciei. În acest context, am căutat să explorăm mai întâi dacă există vreo diferență între sistemele de migrație interne și internaționale; în al doilea rând, care sunt implicațiile mișcărilor internaționale pentru migrația internă și viceversa; și în al treilea rând, care este natura interacțiunii dintre migrarea internă și cea internațională?

Dovezile sugerează că nivelul și natura vulnerabilității cu care se confruntă cei care migrează internațional sunt mai mari decât cele ale celor care migrează intern. Totuși, întoarcerea la muncă poate fi și ea diferită.

population has taken place over the same time frame. The socio-economic impacts¹⁵ of this includes: for internal migration the hyper-rapid growth of the main Tirana-Durrës urban axis, coupled with rural depopulation, especially in the mountainous regions of the north and south of the country. For external migration, depopulation is again an important issue; but equally vital are the effects of remittances on the home country, at a variety of levels, together with the prospects for return migration and the developmental impulse that this might bring. Since the Second World War, the rest of the Balkan region has witnessed the largest set of population movements in Europe, including labour migration to northern Europe in the 1960s and 1970s, and displacements as a result of conflicts in Croatia, Bosnia Herzegovina and Kosovo in the 1990s.

Links between Migrations

Both internal and international migration have significant consequences for poverty and development, yet the two fields of enquiry are rarely linked, in part because they are studied by scholars from different backgrounds and with different concerns. Where the two are linked, it is often assumed that internal movements simply represent a precursor to international moves. However, it is increasingly clear that the linkages between internal and international migration are much more complex than this, with international flows also stimulating internal movements, whilst both share important characteristics in terms of their origins, the processes involved, and their poverty impacts. In this context, we sought to explore first, whether there is a difference between internal and international migration systems; second, what are the implications of international movements for internal migration and vice versa; and third, what is the nature of the interaction between internal and international migration?

Evidence suggests that the level and nature of vulnerability that international

Dacă această este luată în considerare în alegerea lor de a se muta, implică o diferență calitativă în determinanții alegerii de migrare între două locații diferite.

Dacă eforturile mai mari de a administra migrația pun în primul rând restricții în natură, cu toate astea, ignorând piața muncii și legăturile de familie, vor impune costuri mai mari (nu mai mici prin sporirea crimei organizate) și vor fi totuși ineficiente. Reglementarea banilor expediați și a investițiilor în cei care migrează are un potențial pozitiv mai puțin evident. Schemele de reglementare au însemnat adesea un impozit pe câștig, unul pe competitivitate sau o distorsiune a întoarcerilor investițiilor. În afară de faptul că regulamentul a ținut la destinația specială ilegală, ca și spălarea de bani sau sprijinirea terorismului, stimulenții pozitivi au cea mai mare șansă de a influența canalele sau folosirea fluxurilor financiare asociate cu migrația.

Politica de migrație internațională se limitează la un grad remarcabil în cadrul organizațiilor globale, față de cele regionale și interguvernamentale. Acest fapt reflectă limita până la care migrația continuă să fie văzută ca o problemă care stă ferm în cadrul prerogativelor statului suveran, ca și împotrivirea statelor de a fi legate de acordurile internaționale raportate la migrație. Dat fiind potențialul neîncheput de migrație ca factor al dezvoltării și rolul esențial și crescând pe care probabil că îl va juca în societățile industriale avansate în următorii 20 ani, liniștea relativă a organizațiilor internaționale este o anomalie.

Este mai evident faptul că nici un stat nu găsește că este ușor să controleze migrația de unul singur. La nivel regional, discuțiile și chiar cooperarea privind migrația sunt din ce în ce mai obișnuite. Se pare că presiunile asupra organizațiilor globale de a prelua problemele migrației vor crește odată cu atenția acordată acestui aspect proeminent al globalizării.

Din 1990, țara balcanică Albania a mers pe un drum accidentat de la totalitarism la

migrants face is higher than internal migrants. However, returns to labour may also be different. If this is accounted for in the migrants' choice to move, it implies a qualitative difference in the determinants of migration choice between the two different locations.

If greater efforts to manage migration are primarily restrictionist in nature, however, ignoring labor market needs and family ties, they will impose high costs (not least through the growth of organized crime) and are likely nonetheless to be ineffective. Regulation of remittances and migrant investment has less obvious up-side potential. Regulatory schemes have often amounted to a tax on earnings, a tax on competitiveness, or a distortion of returns on investment. Apart from regulations aimed at illicit end-uses, such as money laundering or support for terrorism, positive incentives have the best chance of influencing the channels or uses of financial flows associated with migration.

International migration policy is marginalized to a remarkable degree within global, as opposed to regional, inter-governmental organizations. This fact reflects the extent to which migration continues to be seen as an issue that lies firmly within the prerogatives of the sovereign state, as well as the reluctance of states to be bound by international agreements pertaining to migration.

Given the untapped potential of migration as a factor in development, and the essential and growing role it is likely to play in the advanced industrial societies in the next 20 years, the relative silence of international organizations is an anomaly.

It is ever more apparent that no state finds it easy to control migration single-handedly. At the regional level, discussion and even cooperation on migration is increasingly common. It seems likely that the pressures on global organizations to take up migration issues will grow along with the attention to this prominent aspect of

democrație, cu curbe abrupte și întorsături ale fluxurilor de migrație de-a lungul drumului. Exodul de inteligență, traficul uman și contrabandă, fluxurile de bani expediați și mișcarea legală și neautorizată din motive economice sunt câteva dintre problemele majore ale migrației cu care se confruntă publicul albanez și cei care fac politică. Consecințele economice și sociale ale acestei perioade de tranziție au alimentat fluxurile de migrație.

Diaspore și destinații

Când aleg o țară ca destinație, factorii cheie pentru albanezii care migrează au fost proximitatea geografică, culturală și lingvistică și accesibilitatea legală. Valurile anterioare de migrație spre țările îndepărtate, din care nu s-au întors prea mulți albanezi, par să fi jucat un rol cultural cheie în convingerea albanezilor de a se îndrepta spre destinații mai apropiate. Totuși, oportunitățile de a obține slujbe mai bune și poziție legală i-au atras pe albanezi mai departe.

Grecia, Italia și alte țări europene au fost principalele destinații în perioada 1992-1995. O preferință timpurie pentru Germania, Elveția și alte țări din Europa de vest a devenit mai puțin pronunțată din cauza tendințelor lor către politicile restrictive crescânde de migrație. SUA și Canada au apărut ca destinații relevante după. Pentru albanezi, Italia combină atracțiile unei țări accesibile preferate din punct de vedere cultural și geografic. Italiană este cea mai folosită limbă străină în Albania iar arta și cultura italiană constituie o atracție clară.

Grecia este o altă țară la care albanezii pot ajunge ușor din punct de vedere geografic. Oamenii celor două țări împart și similități culturale și istorice. Și în timp ce greaca nu se vorbește în Albania la fel de mult ca italiană, în afară de regiunile sudice în care trăiesc comunități de origine greacă, migrația recentă a sporit numărul albanezilor vorbitori de greacă. Acest lucru a micșorat distanța lingvistică dintre aceste țări învecinate.

globalization.

Since 1990, the Balkan country of Albania has been traveling a bumpy road from totalitarianism to democracy, with sharp twists and turns in migration flows along the way. Brain drain, human trafficking and smuggling, remittance flows, and legal and unauthorized movement for economic reasons are some of the major migration issues confronting the Albanian public and policy makers. The economic and social consequences of this transition period have fed migration flows.

Diasporas and Destinations

When choosing a destination country, key factors for Albanian migrants have been geographical, cultural, and linguistic proximity, as well as legal accessibility. Previous waves of migration to far-off countries, from which no significant numbers of Albanians returned, appear to have played a key cultural role in convincing Albanians to lean towards more nearby destinations. However, opportunities to obtain better jobs and legal status have still lured some Albanians farther afield. Greece, Italy, and other European countries were the main destinations during 1992-1995. An earlier preference for Germany, Switzerland, and other Western European countries has become less pronounced due to their trend towards increasingly restrictive migration policies. The US and Canada emerged as relevant destination countries after 1995. For Albanians, Italy combines the attractions of a culturally preferred and geographically accessible country. Italian is the most-used foreign language in Albania, and Italian arts and culture hold a clear attraction.

Greece is another country within comparatively easy geographical reach of Albanians. People of the two countries also share certain cultural and historical similarities. And while Greek is not spoken in Albania to the same extent as Italian, except in the southern regions where the Greek community lives, recent migration

Țările din Europa de vest menționate mai sus au fost favorizate la începutul anilor '90 din cauza oportunităților mici ale albanezilor de a schița și de a implementa un proiect și o strategie de migrație. SUA și Canada au devenit destinații importante după 1995 datorită politicilor de acceptare care favorizau emigranții calificați și bine educați.

Ultimele valuri de migrațiune

Scurgerea de albanezi s-a extins rapid la începutul anilor '90 ca rezultat al mai multor factori. Situația economică de atunci avea toate semnele unei crize: inflație era în jur de 350%; GDP scădea la 50% anual; rata șomajului creștea rapid; iar „urbanizarea rapidă” favoriza emigrarea oamenilor bine educați. La începutul anilor '90, Albania avea, ca și acum, o populație foarte tânără și o forță de muncă bine educată. În 1989, în jur de 19,5% din populație avea vârsta cuprinsă între 15-24 ani, dar țara avea (și încă are) capacități limitate de a crea locuri de muncă. Vestul era pe atunci idealul populației albaneze tinere datorită influențelor ca televiziunea italiană, care era ușor de accesat. În consecință, după o jumătate de secol de izolare politică, albanezii au identificat instinctiv ideea de libertate cu ideea de mișcare liberă. Acești factori, combinați cu transformările economice și politice din Europa centrală și de est, au încurajat migrația. Albania a devenit repede țara cu cea mai mare izbucnire de migrație în Europa, în termenii raportului emigranților față de populația totală. În timpul primului deceniu de tranziție (1991-2000), absența controlului guvernamental al fluxurilor de migrație era aparentă. Eforturile insuficiente de a extinde canalele legale de migrare nu puteau reduce sau descuraja aceste fluxuri. Până în prezent, aproximativ 25% din populația totală, sau peste 35% din forța de muncă a emigrat. Țara are aproximativ 900,000 emigranți care locuiesc în special în Grecia (600 000), Italia (200 000) și restul în alte țări din Europa de Vest, în SUA și în

has increased the number of Albanians who can speak Greek. This has shortened the linguistic distance between these neighboring countries.

The Western European countries mentioned above were favored during the early 1990s because of the scarce opportunities of Albanians to design and implement a migration project and strategy. The US and Canada became significant destination countries post-1995, due to admissions policies favoring skilled and well-educated migrants.

The Latest Waves of Migration

The outflow of Albanians expanded rapidly in early the 1990s as a result of several factors. The economic situation at that time had all the signs of a crisis: inflation was around 350 percent; GDP was plummeting by 50 percent annually; the unemployment rate was rising rapidly; and "rapid urbanization" favored the emigration of well-educated people. Albania in the early 1990s had, as it has now, a very young population and a well-educated workforce. In 1989, around 19.5 percent of the population was in the 15-24 age bracket, but the country had (and still has) limited job-creation capacities. The West was by then the ideal of Albanian young people due to such influences as Italian TV, which was easily accessible. Consequently, after a half-century of political isolation, Albanians instinctively identified the idea of liberty with free movement.

These factors, combined with economic and political transformations in Eastern and Central Europe, encouraged migration. Albania quickly became the country with the highest migration outflow in Europe, when measured in terms of the ratio of migrants to overall population. During the first decade of transition (1991-2000), an absence of governmental control of migration flows was apparent. The scant efforts to extend the legal channels of migration were not sufficient to reduce or discourage these flows.

Canada. Fluxul de migrare al Albaniei a fost de cinci ori mai mare, de la începutul anilor '90, decât fluxul mediu de migrare din țările aflate în proces de dezvoltare.

Factorii actuali de tip împingere și tragere

Potențialul migrației din Albania rămâne datorat în mare parte factorilor de împingere ca șomajul și sărăcia. În jur de 30% din albanezi sunt acum sub limita sărăciei iar jumătate dintre ei trăiesc în sărăcie extremă, subzistând cu mai puțin de 1\$ pe zi. Rata șomajului rămâne mare, în ciuda unei scăderi lente recente. În plus, bolile sunt o preocupare majoră iar accesul la îngrijiri medicale este insuficient, mai ales în zonele rurale. Patru din cinci oameni săraci trăiesc în zone rurale iar rata sărăciei printre tineri este mai mare decât media. Aproximativ 40% din săraci trăiesc în gospodării mai mari și mai tinere. Aceste dificultăți în mare parte economice s-au combinat în diferite momente cu episoade de instabilitate politică pentru a spori fluxurile de migrație. Acest lucru era adevărat mai ales în perioada 1997-1998, când migrarea muncii era cuplată cu migrarea forțată.

În termenii factorilor de tragere, experiențele complexe și contradictorii de migrare conving albanezii de limitele posibilităților oferite în prezent de țările destinații. Chiar dacă nu mai este la fel de puternic ca la începutul anilor '90, impactul factorilor de tragere este considerabil încă. Motivațiile culturale, de exemplu, sunt influente. Există un impuls simplu de a experimenta o lume exterioară aparent tentantă, mai ales în rândul tinerilor. Acest lucru a fost deosebit de adevărat în anii separatiști ai regimului comunist. Educația este un factor cheie de tragere. Un număr din ce în ce mai mare de studenți albanezi se înscriu la universități din Italia, din alte țări UE și din Statele Unite. Satisfăcând interesele carierei din afara insuficienței locurilor de muncă, mediul albanez este un alt factor cheie de tragere.

By the present day, approximately 25 percent of the total population, or over 35 percent of the labor force, has emigrated. The country has approximately 900,000 emigrants, now residing mainly in Greece (600,000), Italy (200,000), and most of the remainder in other Western European countries, the US, and Canada. Albania's migration flow has, since the early 1990s, been five times higher than the average migration flow in developing countries.

Push and Pull Factors Today

The potential for migration from Albania remains high due to such push factors as unemployment and poverty. Around 30 percent of Albanians are currently below the poverty line, and half of them live in extreme poverty, subsisting on less than \$1 per day. The unemployment rate remains high, despite a recent slow decline. In addition, illnesses are a major concern and access to medical care is scarce, especially in rural areas. Four out five poor people live in rural areas, and the poverty rate among young people is higher than average. Approximately 40 percent of the poor live in larger and younger households. These mostly economic hardships have at different points combined with episodes of political instability to boost migration flows. This was especially true in the period 1997-1998, when labor migration was coupled with forced migration.

In terms of pull factors, complex and contradictory migration experiences are convincing Albanians of the limitations of the possibilities actually offered by destination countries. While not as powerful as they were in the early 1990s, the impact of pull factors is still considerable. Cultural motivations, for example, are influential. There is a simple urge to experience an apparently alluring outside world, especially among young people. This was particularly true in the wake of the isolationist years of the communist regime.

Education is a key pull factor. A growing number of Albanian students are

Cercetările indică faptul că albanezii văd migrația ca pe o strategie de supraviețuire atât individuală, cât și de familie. Mutarea în străinătate este văzută ca o investiție în viitor, creând astfel oportunități pentru o a doua generație de „emigranți” – copiii lor. Politicile de descurajare a imigrării ilegale includ informarea și asistarea potențialilor emigranți cu privire la oportunitățile migrației legale, dar și încurajează cooperarea descentralizată dintre autoritățile locale din zonele de frontieră. Autoritățile albaneze se angajează să faciliteze intrarea, instalarea pe piața muncii, reglementarea legală și integrarea socială a emigranților albanezi în țările de primire. Ei au făcut eforturi persistente de a negocia cu guvernele țărilor de primire și de a asigura acordul convențiilor internaționale privind muncă și migrația.

În termenii beneficierii de diaspora albaneză, guvernul promovează întoarcerea voluntară a emigranților care au avut succes și încearcă să le exploateze capitalul financiar, uman și social pentru a spori dezvoltarea țării.

Banii expediați

Emigranții albanezi sunt cunoscuți pentru tendința lor de a economisi bani. Economiiile medii anuale ale familiilor emigranților erau de 5,056 euro în 2002 ceea ce ajungea la aproximativ 26,9% din venitul lor anual⁸. Ei economisesc o parte din acești bani iar o altă parte o trimit acasă. Fluxul banilor expediați de emigranți a crescut de la 377.9 milioane de dolari în 1994 la 780 milioane de dolari în 2003. Dată fiind slăbiciunea sistemului bancar albanez, banii sunt trimiși în țară mai ales prin canalele de informare. Tendința de a transfera bani prin canalele formale a sporit numai în ultimii ani din cauza reformelor bancare și din cauza scăderii vizitelor emigranților la familiile lor din Albania.

Banii expediați sunt folosiți mai ales pentru nevoile familiale zilnice și pentru îmbunătățirea calității vieții, pentru mărirea sau construirea de noi case și pentru

enrolled in universities in Italy, other EU countries, and the United States. Satisfying career interests outside the job-scarce Albanian environment is another key pull factor.

Research indicates that Albanians view migration as both an individual and a family survival strategy. Moving abroad is seen as an investment in the future, creating opportunities for a second generation of "migrants"—their children.

Policies to discourage illegal immigration include informing and assisting potential emigrants with regard to legal migration opportunities, as well as encouraging decentralized co-operation between the local authorities of inter-border areas. Albanian authorities are also engaged in facilitating the entry, installment into the labor market, legal regulation, and social integration of Albanian emigrants in receiving countries. They have made persistent efforts to negotiate with these receiving-country governments and ensure compliance with international conventions on labor and migration. In terms of taking advantage of the Albanian diaspora, the government promotes the voluntary return of successful emigrants and tries to harness their financial, human, and social capital to boost the country's development.

Remittances

Albanian emigrants are known for their tendency to save money. The average yearly savings for long-term emigrants' families was 5,056 euros in 2002, which amounted to approximately 26.9 percent of their yearly income¹⁶. They save part of this money, and send part of it home. The flow of migration remittances increased from \$377.9 million in 1994 to \$780 million in 2003. Given the weakness of Albania's banking system, remittances are mainly sent to the country through informal channels. The tendency to transfer money through formal channels has increased only in recent years, because of

menținerea ceremoniilor tradiționale de familie. Numai o mică parte din ei este depozitată în sistemul bancar șubred. Numai în câteva dintre cazuri, banii expediați sunt investiți în imobiliare, producție și sectoarele agricole sau de servicii. Un astfel de model de folosire a banilor expediați alină sărăcia familiei, dar nu creează noi locuri de muncă prin investiții, ceea ce ar spori la rândul său veniturile și ar crea posibilitatea de a preveni noile fluxuri de migrare. S-a creat o dependență între individ, familie și banii expediați pentru că acești bani nu sunt folosiți ca stimulenți pentru încurajarea dezvoltării economice și sociale. Guvernul intenționează să sporească impactul banilor expediați asupra dezvoltării țării prin inițiative financiare, fiscale și instituționale. Totuși, aceste inițiate sunt încă schițate și nu par că se vor materializa imediat.

Note:

¹ Migrația mondială 2008: Mobilitatea muncii de administrarea în evoluarea economiei globale (IOM, Geneva, 2008)

² Ernest G. Ravenstein, —Legile migrației, *Jurnalul societății de statistică regală* 52, nr. 2 (iunie 1889) p.

³ Michael P. Todaro, 1976 “Populația și schimbarea economică în țările aflate în proces de dezvoltare”/Migrația internă în țările aflate în proces de dezvoltare: un sondaj de opinie

⁴ Piore, Michael J. (1979). *Păsări de pasaj: Munca nomazilor și societățile industriale*. Cambridge, Marea Britanie: Editura Cambridge University.

⁵ Sassen (1988): [“Mobilitatea muncii și a capitalului”](#)

⁶ Banca mondială 2006

⁷ Kosta Barjaba “Migrația și etnicitatea în Albania”

⁸ INSTAT

banking sector reforms and the decrease of emigrants' visits to their families in Albania. Remittances are mainly used to meet daily family needs and improve quality of life, enlarge or construct new houses, and maintain traditional family ceremonies. Only a small part of them are deposited in the shaky banking system. In only a few cases are remittances invested in real estate, production, and the service or agricultural sectors. Such a model of remittances use alleviates family poverty, but does not create new jobs through investment, which would in turn boost incomes and thereby possibly prevent new migration flows. An individual, family, and local remittances dependency has been created, because remittances are not used as incentives to encourage economic and social development. The government intends to increase the impact of remittances on the country's development through legal, financial, fiscal, and institutional initiatives. However, these initiatives are still being drafted and do not appear likely to become reality immediately.

Notes:

⁹ World Migration 2008: Managing Labour Mobility in the Evolving Global Economy (IOM, Geneva, 2008)

¹⁰ Ernest G. Ravenstein, —The Laws of Migration, *Journal of the Royal Statistical Society* 52, no. 2 (June 1889) p.

¹¹ Michael P. Todaro, 1976 “Population and economic change in developing countries”/ Internal migration in developing countries: one survey

¹² Piore, Michael J. (1979). *Birds of Passage: Migrant Labor and Industrial Societies*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

¹³ Sassen (1988): [“The mobility of labor and capital”](#)

¹⁴ World Bank 2006

¹⁵ Kosta Barjaba “Migration and Ethnicity in Albania”

¹⁶ INSTAT